

noget Slags Bildt hele Aaret rundt, hvilket ogsaa af den Grund synes uforuødent, at Storstedelen af de Fugle, som Lovforslagets § 3 har tiltænkt denne Begunstigelse, dog kun opholder sig her i Landet nogle Maaneder af Aaret. Medens Udvalget har været enigt om at sætte Begyndelsen af den almindelige Fredningstid til 1ste Februar, har der hos nogle Medlemmer været Stemning for at udstrække den til 1ste Oktober; andre af Udvalgets Medlemmer vare paa den anden Side tilbøjelige, til at lade Sagttiden begynde allerede den 1ste September; men sluttelig er man bleven enig om at fastholde den Grændse, der nu i en lang Aarække har været gjældende og derved vundet Indgang i den almindelige Bevidsthed, saa at en Forandring heraf kunde medføre praktiske Ulemper. Herefter vil altsaa den almindelige Fredningstid blive fra 1ste Februar til 12te September, fra hvilken Regel dog maa gøres nogle faa Undtagelser. Den væsentligste af disse angaar Raabuffen, som Udvalget, for saavidt muligt at holde sig til det af det andet Thing Vedtagne, foreslaar fredet i Tiden fra 1ste Juli til 12te September; for Naaerne tror derimod Udvalget at kunne lade den almindelige Fredningstid gjælde; men denne sidste Fredningsbestemmelse kan Udvalget dog kun fastholde, under Forudsætning af, at der i Lovven optages en Bestemmelse, som indenfor passende Grændser gjør det muligt for Brugerne at værges sig imod den Stude, som undertiden om Vinteren tilføjes Sædemarkerne af Raavildt. Skulde derfor den hertil sigtende Bestemmelse nedenfor i § 4 ikke blive vedtagen, forbeholder Udvalget sig til 3die Behandling at stille Forslag om i Henseende til Naaerne at blive staaende ved den nuværende Fredningstid, nemlig 1ste Marts — 12te September. De øvrige mindre betydende Afvigelser i Henseende til Fredningstiden angaa Holt-sneppen og Bekasinen, og med Hensyn til disse forbeholdes, om fornuødent, nærmere mundtlig Begrundelse. Forrigt skal Udvalget i Henseende til Fredningsbestemmelserne i Lovforslagets §§ 2 og 3 endnu kun bemærke Følgende. Udvalget kan ikke tilraade, saaledes som ffet i Lovforslaget, at gjøre Forbudet imod i Fred-

ningstiden at dræbe eller fange visse Dyr og Fugle anvendeligt paa Gaardsplads, Have eller indhegnet Dyrehave, da en saadan Bestemmelse dels vil være en ikke væsentlig Forandring af den muggjældende Ret (jfr. Loven 25de Marts 1851 § 17) og derhos under visse Forhold kan føre til Resultater, der, naar henses til Grunden til Fredningsbestemmelserne overhovedet, ligefrem maa betegnes som urimelige. Udvalget agter derfor ogsaa i denne Retning at stille Forslag til en Forandring i det af det andet Thing Vedtagne, men formener desuagtet at burde anbefale Fastholdelsen af det ubetingede Forbud imod i et Tidrum, der er afpasset efter Fredningstidene, at sælge eller kjøbe de fredede Arter af Dyr og Fugle, da man i modsat Fald let gjør Overholdelsen af selve Fredningsbestemmelsen i dens Almindelighed umulig. Ikke heller kan Udvalget finde nogen Grund til med Lovforslagets § 2 at opsatte Overtrædelse af Fredningsbestemmelserne med Hensyn til visse Slags Bildt som en egen Art ulovlig Sagt, men skal foreslaa alle Overtrædelser af disse Bestemmelser straffede efter samme Grundfætning, idet der ved Bødens Bestemmelse vil kunne tages tilbørligt Hensyn til Børdien af det fældede eller fangne Bildt.

Det er Udvalget bekiendt, at det i flere af Landets Egne i de senere Aar er blevet en temmelig almindelig Skik at fange Bildt ved Hjælp af Sare, Snarer og andre Fælder, der udstilles i Gjerder eller andetsteds, hvor Bildtet pleier at have Gang, og skjøndt denne Maade at efterstræbe Bildtet paa ikke blot er ødelæggende for Sagten langt udover den enkelte paaagjældende Sagtberettigedes Sagtdistrikt, men ogsaa medfører Fare baade for Mennesker og Husdyr, savner vor Lovgivning dog en Bestemmelse, der indenfor passende Grændser forbyder en sliq Misbrug af Sagtretten. Udvalget skal derfor tillade sig at stille Forslag til en Forbudsbestemmelse i denne Retning.

Egeledes savner vor Lovgivning en Bestemmelse om, hvorvidt Børn i en Alder af 10—15 Aar kunne straffes for ulovlig Sagt eller andre Overtrædelser af Sagtlovgivningen, og ligeoverfor denne Tausshed tør det vel an-